

голѣмъ, най-голѣмъ въ цѣлото царство. На братята му това не се харесвало, та рекли малко да го скжсѣтъ и почнали да го биятъ. Но, колко го биели, той по-голѣмъ растѣлъ. Растналъ, растналъ и станалъ по-голѣмъ отъ дърво растящо, по-високъ отъ облаче хвърчащо.

Братята му се оплакали на баща си.

— Не напраздно той така расте,
— казали. — Иска по високъ отъ

облацитѣ да порасте, царъ да стане, тебе да свали и въ затвора да те клопне, а насъ да унищожи

Царьтъ се разсърдилъ и заповѣдалъ да накажатъ Щурчо и да го накаратъ да не расте.

Почнали да биятъ Щурчо. Били го съ пръчки дрѣнови, съ тояги лескови, били го съ желѣзни пръти и съ трънене метли. На огънь го горили, Щурча съ пила пилили, съ клещи го кжсали и съ менгемета го стягали. Реве Щурчо, та се кжса, плаче и се моли, и пакъ се не смалява, а все расте и расте, повече отколкото по-рано.

Тогава изкопали голѣма яма, турили въ нея Щурчо, заровили го, а той и въ земята расте.

Най-после решили да му отсѣкатъ главата, но се случило нѣщо особено и тѣ забравили.

Случило се това: долетѣла отъ нѣкъде хала люта триглава. По селата ходи, добитѣка яде, хората гълта. По градове ходи, конетѣ яде, а вкуснитѣ граждани и гражданки гълта по единъ на залѣкъ.

Храбрий, най-голѣмиятъ царски синъ тръгналъ да гони халата. Кждето миналъ, хвалба сѣ похвалилъ, че